

Широградська обласна бібліотека ім. М. М. Драгоманова
Ім. М.

Контрольний екземпляр

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

БАГАТО ЗДОБУТКІВ, БАГАТО Й ТУРБОТ

Роботу комсомольської групи формувальної ділянки ливарного цеху сірого чавуну за звітний період визначили задовільною. Всі три бригади, комсомольці яких увійшли до групи, успішно справляються з виробничими завданнями, беруть активну участь у житті колективу. Про це говорилося на звітно-виборних зборах. Йшлося також і про недоліки, що стоять на перешкоді до підкорення нових трудових висот.

Здобутки

Про них у доповіді розповів товаришам заступник групкомсорга Валерій Олещенко. Його бригада — відомий на «Червоній зірці» колектив, ініціатор патріотичного почину «Ударному року п'ятирічки» — стахановський труд молодих! Тож до вагомого слова ватажка уважно прислухався кожен учасник зборів. Думки, висловлені в доповіді, не залишили байдужим нікого. Власне, хлопці зібралися не тільки для того, щоб захоплюватися досягнутим за звітний період. Хоча й тут було про що сказати. Бригада Валерія Олещенка, наприклад, виконала завдання чотирьох років п'ятирічки до ювілею комсомолу республіки.

У колективі є також єсі передумови для того, щоб успішно завершити свій трудовий похід, виконавши п'ятирічний план до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна (у цей похід хлопці вирушили, підтримавши почин бригади формувальників, яку очолює депутат Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманець). На ділянці збільшилася економія матеріалів. Лише з початку року заощаджено стисненого повітря на 400 кербованців. А торік перевитрати його вигралися сумою, що більш як у десять разів перевищувала названу.

Всі зійшлися на думці, що успіху досягнуто перш за все завдяки вдумливій і цілеспрямованій роботі комсомольців ділянки. Молоді виробничники, за пропозицією членів штабу цехового «Комсомольського прожектора» припинили подачу стисненого повітря до верстатів під час обідніх перерв, перерезали. Звичайний захід, а в результаті — економія. Почали вимогливіше ставитися до виконання ремонтних робіт. Поліпилася якість сформованих деталей...

Нерозв'язані проблеми

Іх сьогодні на ділянці ще чимало. Як зазначив доповідач, молодих робітників нині хвилює не стільки число виготовлених деталей (від цього показника хлопцям нараховують зарплату), скільки якість. (За брак бригади матеріально й морально відповідають). Навіть передова бригада формувальників Олещенка здала з першого представлення 54,7 процента продукції. Показник кращий, ніж у інших, але й він замалий. Чому?

Це питання детально обговорили на звітно-виборних зборах. Річ у тому, що на ділянці надходить чавун, температура якого нижча за встановлену технологією. Так трапляється здебільшого на початку (в

перші 40 хвилин) зміни. Охолоджений метал нерівномірно розливається по формі, утворюються раковини. Звідси — брак. Вихід зі становища знайти можна. Досить впровадити на ділянці дуплекс-процес (спеціальна ємність для підігрівання чавуну). Відсутність дуплекса, недобросовісне ставлення деяких молодих формувальників до справи, безгосподарне ставлення до виробництва того чи іншого спеціаліста, керівника призводить до того, що двадцять сім днів на рік ливарний цех сірого чавуну працює на брак (підраховано точно).

Отже, звітно-виборні збори вирішили: порушити клопотання перед адміністрацією, партійною організацією цеху про встановлення на формувальній ділянці ємності для підігрівання чавуну. Зобов'язали кожного підвищити особисту відповідальність за доручену справу.

Взагалі ж комсомольці групи висловили на зборах чимало пропозицій і думок, спрямованих на підвищення ефективності роботи.

Думки,

висловлені членом штабу «Комсомольського прожектора», відповідальним за якість продукції на формувальній ділянці Олександром Шевченком. — Для того, щоб молодий формувальник не допускав браку (якого він, звичайно, одразу помітити не може), майстер, досвідчені наставники повинні в процесі зміни вчасно контролювати вихід готової продукції. Тоді формувальник зможе одразу ж запобігти браку.

Комуністом, майстром зміни Миколою Васильовичем Квашею:

— Пішов шостий рік, як цех першим на «Червоній зірці» виступив з почином — стати колективом високопродуктивної праці і високої культури виробництва. І лише одна ділянка — стернярів — носить це звання. А інші? Багато робітників, і особливо молодих, ще мало усвідомлюють істину: з тількиго робочого місяця починається культура цеху. І в цьому напрямі комсомольці мають бути пропагандистами культури виробництва, прикладом для всіх. Усі ці, здавалося би, дрібниці входять у поняття ефективності роботи. Отже, нам є над чим працювати.

Так, у комсомольській групі формувальників багато здобутків, багато турбот, про які конкретно, по-діловому говорили учасники звітно-виборних зборів.

А. ШИЛОШИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання XX

№ 106 (2678).

ВІВТОРОК,

4

ВЕРЕСНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року

Ціна 2 коп.

ГОСТІ БОЛГАРІЇ

З 3 по 6 вересня на Кіровоградщині перебуває група з Толбукінського округу НРБ — представники народної освіти Болгарії і партійні працівники.

Вони зустрінуться зі своїми радянськими колегами, обговорять спільні проблеми виховання підлітків, поведінку молоді. Гости ближче ознайомляться з методами навчання і виховання в радянській школі. Вони побувають в Олександрії, Плавні, в інших містах області.

Вчора відбулася перша зустріч: учні і вчителі Коммунарської середньої школи хайбосілля і квітами зустріли поборників з Толбукінського округу.

ДЗВІНОК НА ПЕРШІЙ УРОК

пролунав 1 вересня в усіх школах області. Перший урок був Ленінським.

Радісними, щасливими усмішками зустріли дзвінок учні, вчителі і гості Беликівської десятирічки. З хвилюванням переступили поріг школи ті, хто сьогодні почав свій шлях у захоплюючий світ знань. Піонери і комсомольці поведи наймолодших учнів у класи, допомогли кожному вибрати місце...

Такий хвилюючий день цей, 1 вересня. І перший урок — Ленінський — незвичайний, особливий, як завжди.

У сьомому класі тиша. На обличчях піонерів — зосередженість.

«Сьогодні тема нашої бесіди — «Ленін, діти, мир», — почала урок іри-

на Павліна Луньова, директор школи. — Провести ці урочисті 45 хвилин попросили нашого гостя, шановану й відому в селі людину, ветерана війни та праці Максима Івановича Макаренка».

І полинула розповідь ветерана про нелегке його дитинство, про грізні роки першої світової, громадянської, Великої Вітчизняної воєни, учасником яких він був.

«Пам'ятайте, в який славетний час ви живете, навчайтесь. Пам'ятайте, що про вас, підрастаюче покоління, завжди піклуються Комуністична партія, радянський народ. Гордіться тим, що ви — радян-

ські школярі», — промовив на закінченні гість.

Про багато що могли розповісти ветеранові семикласники. І про те, як улітку працювали в місцевому радгоспі «Україна», і про те, як доглядали пришкольну ділянку, і про те, як напередодні першого вересня Людві Андреев, Віті Чуйкову та їхнім товаришам радгосп вручив перші в житті нагороди — нагороди за працю...

Дзвінок задзвенів для семикласників зовсім несподівано. Ось так і закінчується перший урок — цікавий, змістовний, захоплюючий.

Т. БОРИСОВА.
Маловісківський район.

ДЛЯ ВРОЖАЮ-80

Використовуючи передовий метод

іпатовців, успішно виконують комплекс осінніх польових робіт молоді трудівники Новоукраїнського району.

Об'єднані в 21 комсомольську групу, вони збирають кукурудзу на силос, орють ґрунт, сіють озими. Добре працює в ці дні механізований загін колгоспу «Дружба» (групкомсорг молодих комуніст Володимир Дубченко). Він уже за-

сіав 1108 гектарів озими.

Усього ж комсомольці району посіяли озими більш як на 11 тисячах гектарах.

С. ЛИСИЦЬКИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новоукраїнського райкому комсомолу.

Попереду — комсорг

Соціалістичне змагання серед механізаторів району, які беруть участь у сімбі озимих, очолює групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 2 з колгоспу імені Щорса, кавалера ордена «Знак Пошани», молодий комуніст Леонід Вайбузан.

З початку посівної кампанії агрегат Леоніда по-

кавав у ґрунт насіння на 108 гектарах. Це більше половини озимого клону, засіяного у відділку господарства.

Всього ж на полях району працюють понад 150 молодих механізаторів-сівачів. Вони разом зі старшими товаришами вже засіяли 27 тисяч гектарів.

В. КИРИЛОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Маловісківський район.

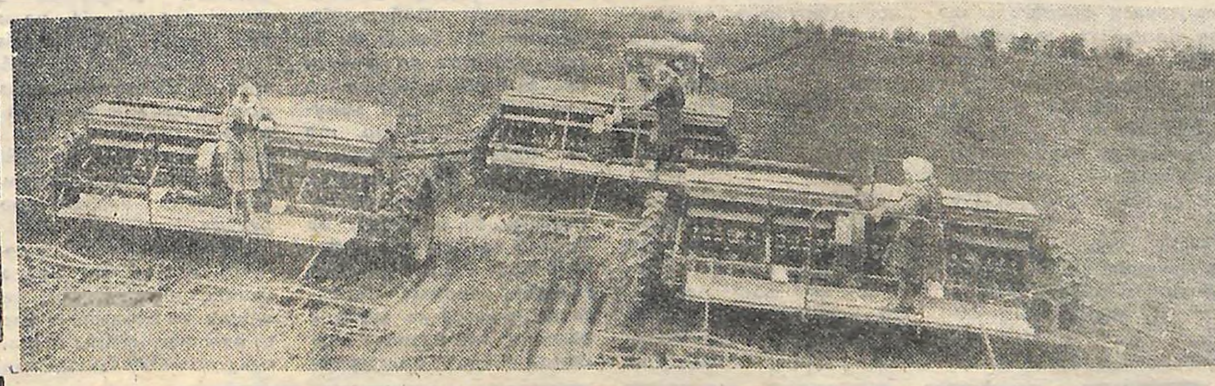

У тракторній бригаді Героя Соціалістичної Праці Миколи Мефодійовича Цертія (колгосп «Росія» Новоукраїнського району) всі польові роботи виконуються із застосуванням іпатовського методу.

Вагомий внесок у спільну справу роблять комсомольці і молоді. Сівачі комсомольці Володимир Новак і Віктор Поштаренко, наприклад, умілою роботою сприяють переєкнонанню колективом, у якому працюють, змінних завдань.

На знімках: сіва озимих у колгоспі «Росія» (фото вгору); сівачі Володимир НОВАК і Віктор ПОШТАРЕНКО.

Фото І. КОРЗУНА.

Чому засумував бригадир?

Володя любить приходити на студию першим, коли ще зачинені двері робочих кімнат, а м'які крісла в холі мовби не терпляче чекають перших відвідувачів. Найбільш любить він той момент, коли одна за одною спалахують м'яким світлом застерігаючі зелені таблички: «Тихо, йде запис!», а кризь відчинені квартири, важкі фіранки, всілякі щільни у великий світ настійно виставляється музика. І тоді вже впродовж дня у розпашілих вухах літа бринить мелодія праці. Вона злітає до синього неба і сплітається з гулом автомашин і шипінням тролейбусів, шумом людських голосів на вулиці, бемканням великих механізмів на заводах і дитячим сміхом у сусідньому дитячому садку.

...Але сьогодні радість доторку до народження музики була для Володі Гармурара, групкомсорга комсомольсько-молодіжної бригади операторів, трохи зіпсовано, і на-

лива, що фонотека — серце студії. За високим бар'єром довгі ніші з магнітофонними касетами. Комуніст Сергій Олексійович Семененко ревно стежить за роботою апаратури. Йде запис концерту на магнітофонну плівку. Однотактно працює 28 магнітофонів. Володя знає, що фонотека — гордість і студії, і непосидючого Сергія Олексійовича. Якось розповідав Володі Семененко, як вони заснували студию.

Все почалося з двох магнітофонів. Сьогодні їх тут — 54. А у господаря фонотеки 450 монописень,

перевірці в кабінеті директора слухала свої браковані платівки.

А може, зайти до «головного наставника»? (Так поза очі вони зають Михайла Григоровича Золотаревського, директора студії).

— Не треба ніяких зборів, Михайле Григоровичу, я краще розраховуюся, соромно за власне невміння, — сказала майже пошепки і прихилилась до одірки.

— Сором — сильне почуття, коли відчуті його поважно мірою. Можливо, з цього почуття й почне-тьсця твоя музика, — від-

ся власна молодість, її невимовність, завзятість і прискіпливі очі наставника і товариша — більшовика Гармурара.

— Я знав одного Гармурара, Йосипом Никифоровичем звали, бідний був чоловік, може, й ти таким будеш?

— Може, й буду, бо я його внук, — подивився юнак, у свою чергу, запитально. — А чого ви мене можете навчити?

Він завше намагався вчити їх не тільки працювати, а й жити, бути щасливими. Щастя, в уявленні Золотаревського, це перш за все рух до мети, неза-

ком КСУЯП позбавляв оператора 100 процентів преміальних.

Прозвильно, не вміш усміхатись — не йди в сферу обслуговування. Ольга й сама не любить роздратованих продавців і погордлих офіціантів, з котрими часто доводиться спілкуватися в місті; а на їхній студії хлопці розпорядок дня визначили зручним для населення, працюють без вихідних, без обідньої перерви.

Зацікавлено стала читати далі. Має рацію Михайло Григорович: сувора особа, ота КСУЯП. При-

вилася на сріблясту сивину «голоного наставника», на трошки похилі вже плечі. Згадала, як він, комуніст, ветеран праці і Великої Вітчизняної війни, не приховував сліз, коли читав у газеті виступ Леоніда Ілліча Брежнєва перед піонерами «Артеку». А вже там, серед дітей, стояв, затамувавши подих, і його Андрійко, внук. Хтось казав на студії, що з дружиною Золотаревський проживає уже сорок літ. І гарно проживає, разом пройшли Велику Вітчизняну війну (ось ізділи до Волгограда на зустріч із бойовими товаришами), разом відбудовували народне господарство. І тепер дома не сидиться ні йому, ні їй, хоча давно вже заробили пенсію. Валентина Пантеліївна працює на заводі Укрремтресту.

Хороший чоловік Золотаревський, з теплою подумала. Не зупиняйся, його музико!

Не зупиняйся. В години спокою і рівноваги, в години розрачу і халявання, в години щастя і піднесеності, вдень і вночі, взимку і влітку... Не зупиняйся, музико! Музика, що в уяві асоціюється з життям, з вічним прагненням людським до вдосконалення, до гармонії. В його прийнятті уяві. Коли за плечима шістьдесят сім, подумки обертаєшся назад і згадуєш той момент, коли вдосконалення себе і життя стало змістом існування. Тому так ревно стежить «головний наставник» за молодими. Бо ж у нас усе попереду, і, мабуть, не зрівняти двадцять років і шістьдесят сім. Але що попереду наших років? Чесність і повага до себе чи...

— Чого замислилась, Олю? — обірвав дівочий голос плін її думок. А це Марина Мряченко з відділу листів.

— Слухай, у нас Руденко сина має нарешті, така радість, а то все журився, що й четверта дочка буде. Поздоровимо?

— Ходімо, тільки давай усі разом через годину зберемося, щоб урочисто було...

— А тобі там у листі дякують, хочеш почитати? У «листах» було наведено тих. Схилившись над паперами, обкладена високими купками конвертів, Марина Мряченко готувала відповіді.

— Ой, скільки у вас листів...

— Не мало, не багато — двадцять тисяч кожного місяця.

Взяла навантаження один. «Палкий солдатський привіт із Білорусії. Пише вам військовослужбовець Радянської Армії. Справді в тому, що строк твоїх служби йнчається, і я хочу привезти подарунок матері і сестричці. Для матері я хотів би записати пісню «Здрастуй, мамочко». Було б добре, якби ця платівка починалась словами: «Здрастуй, мамочко! Ось бачиш, як швидко минув час. Я дуже радий бачити тебе знову...» А сестричці записати пісню, которую б ви подарували дівчинці одинадцяти років...»

— Мабуть, «Пісеньку першокласника» записав, — стиха промовила Ольга і вийшла з кімнати.

Палахкотіли від сорому щокі. «А якби мою браковану платівку та подарувати матері цього солдата, зіпсувала б людям свято...»

* * *

Збори призначили на вечір. Ольга зайшла до кімнати, де вже всі чекали, і винувато усміхнулася. А в серці бриніла музика переписаних нано-латівок.

Л. СЕМЕНКО,

спецкор «Молодого комунара».

НЕ ЗУПИНЯЙСЯ, МУЗИКО!

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

стрій від того був кепським. Як вона могла — вкотре ставив собі запитання і вкотре не знаходив відповіді. — А вже ми могли вчора з Павлом узяти для контролю не ті платівки, а чийсь інші. Можливо, і ті, але вже перевірені, е ці, браковані, пішли б до замовника. І комусь було б зіпсовано настрої...

Людям потрібна музика, коли вони радіють і тулять — слова драматурга Олександра Вампілова Володя прочитав місяць тому, пізно вночі, коли готувався до вступу у вуз і надто втомився вже від формул і рівнянь. Вихоплений очима рідкості з популярного журналу згадався зараз, перше зображення, потрібне провести з бригадою. Адже бран у колективі — надзвичайна подія. Бригада — переможець ударної екіпи на честь 60-річчя ЛКСМУ, колектив комуністичної праці, та й сама студія посідає друге, після київської, місце в республіці в соціалістично-му змаганні.

Відділу технічного контролю на студії немає. І перевірити всі платівки практично неможливо: кожен із 18 операторів щодня виготовляє їх близько 150. Однак кожен має особисте клеймо, і щоденні вибіркові перевірки завжди підтверджують, що хлопці і дівчата працюють чесно. Кожен, перш ніж здавати платівку, повинен прослухати її сам і в разі необхідності, поліпшити якість звучання. Вчора ввечері при вибірковій перевірці виявилось, що кілька записів оператора Ольги Глужовської зроблено недоброзичливо. Тож і мусив сьогодні бригадир зібрати збори і дати оцінку цьому виниклому.

— Чим заклопотаний, Володя? — спитав після привітання невисокий смаглявий чоловік.

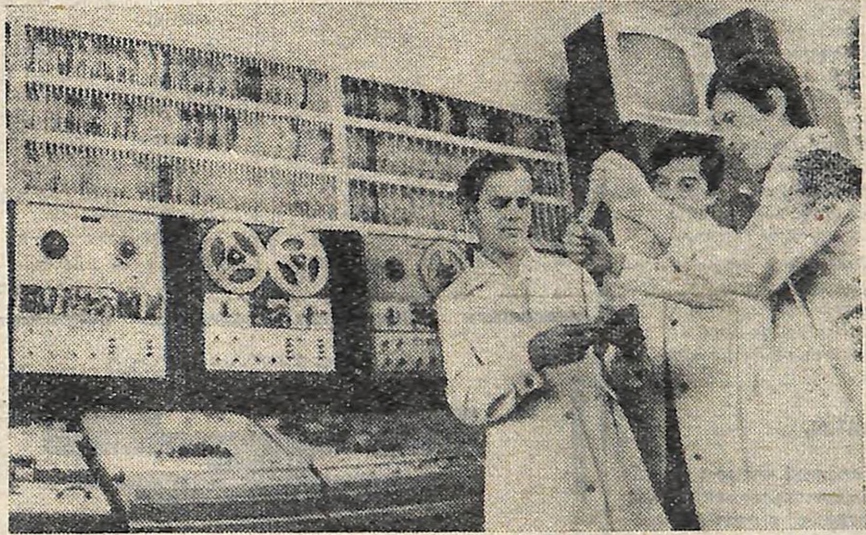
— Музика неадекватна, — усміхнувся оператор: що це відповісти замовникові? — А, по нову музику для саосі «Комети» прийшли! — впізнав Федора Олексійовича Стрілку, гокаря заводу радіовиробів, який уже п'ять років користується послугами студії.

— Ні, стереомігнітофонна придбав, тож стереофонію треба зробити.

— Гіч, ходімо до фонотеки.

Хтось жартома заува-

НА ЗНІМКАХ: УГОРІ — БРИГАДИР КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ ОПЕРАТОРІВ СТУДІЇ ЗВУКОЗАПИСУ ОБЛАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ПОБУТРАДІОТЕХНІКА» ВОЛОДИМИР ГАРМУРАР; УНИЗУ — ЙДЕ ЗАПИС У ФОНОТЕЦІ.

300 стерео, 280 магнітофонних касет із записами музики народів СРСР, хорової, старовинних романсів і пісень, симфонічної, оперної, камерної, класичної музики.

Сьогодні на зборах він нагадає про це хлопцям, і їй, Ользі, обов'язково про це розповість, адже робітниця працює недавно, можливо, й не знає, як вони всі люблять свою студию, свої платівки, свою музику.

Діалог з наставником

Настрій у Ольги сьогодні був не ліпшим, ніж у комсомольського ватажка. Справді, кілька платівок не перевірила після запису, адже попередні записала бездоганно. То чому ж ці мали бути бракованими? Досі так і записувала: одні перевірити, а інші, за теорією ймовірності, повинні бути аналогічними. Тепер каралася докорами сумління. Свідомо порушила основний принцип роботи оператора: не маєш права здавати платівку, попередньо не прослухавши її. Понадїялась на себе, і ось маєш: червоної тепер перед усіма.

«Не вийде, мабуть, з мене оператора», — скрушено подумала і вимкнула магнітофон. Голоси «Бонні М», які досі подобались, різали слух, драгували. Знову й знову згадувала ту мить, коли при-

повіла тихо і втомлено.

Вишукував у серці слова, щоб сказати їй Ользі. Скорше слова підтримки, ніж слова осуду, бо розраховуватись — то, мабуть, найлегший шлях. Важче подолати в собі байдужість, страх, перебороти невміння і лінь.

Іх, молодих, він часто підтримує... З лав Радянської Армії цього року прийшли у бригаду Сашко Кунинченко і Василь Боцман. Тільки-но оволоділи спеціальністю оператора Алла Дяченко та Сашко Штундер, Леонід Лунгов та Валентина Марченко. Від того, як вони почнуть свої трудові кроки, залежить увесь їхній життєвий шлях. Воліє би, щоб той шлях починався щасливо й чесно. Такий, як у Володі Гармурара і Слава Сахарова, котрих він готує до вступу кандидатами в члени КПРС; як у Павла Чуракова, який на його очах з оператора виріс до інженера-технолога, комуніста, ватажка комсомолу «Побутрадіотехніки». Він бажав би їм усім ставитись до роботи так, як Євдокія Коваленко і Фаїна Озерянська, комуніст Леонід Руденко, що за будь-яких обставин виконують протягом дня 150, а не 110 планових замовлень. Він пам'ятає, як уперше прийшов на роботу Володя Гармурар. «Що ти вмієш, хлопче!» — скептично дивився на молодого обличчя, яке здалося знайомим. Нараз пригадала-

доволення собою і пристрасне бажання кращим... робити світ...

— Не ображайся, Олю, ти ж знаєш, яка сувора особа, ота КСУЯП, — доброзичливо звернувся до дівчини.

Ользі, коли чула ці слова, нараз ставало нудно. Якесь бали, оцінки, понижуючі коефіцієнти... Яка проза замислюватись над усім цим, коли в операторській у цей момент звучить великий Бах чи всепоглинаючий Вівальдї!

Ось і познайомились

КСУЯП — основний важіль змагання і виховання молодих, — спливали в дівочій пам'яті слова, багато раз чути на зборах і планірках. Вийшла з кабінету директора і зупинилася в коридорі біля стенда соціалістичного змагання. Довгий рядок прізвищ і ще довший — позначників: підсумки роботи кожного оператора за кожні два дні. Ні, це не той стенд. Пройшла рівним коридором і, ніби вперше, наткнулась поглядом на червоні вимпели і почесні грамоти. А ось і умови змагання. «КСУЯП — комплексна система управління якістю продукції».

Уважно читала кожен пункт. Цікаво, за неправильну інформацію, невміння чи небажання вести візичливу, ділову й приємну розмову із замовни-

визначенні переможця змагання враховує щонайтоніші нюанси поведінки молодого людини на робочому місці. Ну, здавалося б, яке значення має така умова змагання — постановка виробничого питання перед керівництвом без спроби вирішити її самостійно? А таки має, бо у молодого робітника повинна бути активна життєва позиція. У них на студії бути безініціативним, безпорадним просто заборонено категорично.

Здавалося б, дрібниця — викроїти плівку для платівки. Однак бригада вирішила, що коли боромосся за якість своєї праці, то дрібниця не буває. Ольга й сама не раз помічала, що при вирізанні платівки листівки з чимало шматків плівки, з тих шматків платівку не силієш, але викидати жалі. А ось інші оператори в результаті раціонального розкриття щоразу замість шести платівок одержують сім, навчили цього й Ольгу: загалом за рік це дасть 400 нарбованців економії.

Для бригади справді не існує дрібниць, коли йдеться про якість роботи, тому-то, мабуть, і до її вчинку поставились так осудливо і, як здалось їй спершу, надто прискіпливо й несправедливо.

За роздумами не помітила, як хтось поклав на плече руку. Золотаревський.

— Ну, от і познайомились із суворою особою — КСУЯПом, — усміхнувся й пішов до кабінету. Дивилася вслід «головному наставникові»: ступав міцно (чи так здавалося) під звуки бадьорого маршу. Ди-

СЛУЖБА: ДНІ І НОЧІ

ТАКА РОБОТА...

1978 року з міст і сел нашої області кількість пожеж знизилась на 2,7 процента, а втрати від них — на 13,2.

Цифри наче не такі вже й переконливі. Та коли говорити про матеріальні втрати від пожеж протягом року, то названі проценти — солідна скидка з тих втрат. І заслуга в цьому інспекторів державного пожежного нагляду. Мова йде саме про тих людей з пожежної інспекції, робота яких — повсякденна й наполеглива.

ПРО ВІДВАГУ пожежних нам часто доводиться чути, читати. Ми іноді ставимо свідками їхнього подвигу в житті і, зрештою, не дивуємось цьому: «Така у людей робота...» Вони, як кажуть, — приборкувачі вогню. У старшого лейтенанта Михайла Ховайби і чотирьох підлеглих йому інспекторів робоче місце — увесь Знам'янський район. Основне завдання — профілактика пожеж. Доводиться виїждати й безпосередньо на пожежу. Від першої «тривоги», коли Михайло, будучи курсантом Львівського пожежно-технічного училища, аперше відчув напругу боротьби з вогняною стихією, минуло п'ять років. Тепер Ховайба очолює Знам'янське районне відділення пожежної охорони.

Він зумів залучити до роботи громадськість, школярів, комсомольців і молодь. У кожному селі, колгоспі, на підприємстві є активісти протипожежної охорони. Михайло з гордістю називає імена

В. С. Демешка, М. В. Ломанова, М. Г. Філіпенка — надійних помічників у профілактичній роботі. І не тільки в профілактичній...

У січні цього року у першій годині ночі спалахнуло полум'я в одному з цехів Знам'янського меблевого комбінату, що в Богданівці. Микола Васильович Ломанов першим прибув на місце події, викликав пожежних, повідомив про подію в районний центр. Саме завдяки цьому, а також активній допомозі місцевого населення втрати від вогню були мінімальними.

Безпосередню боротьбу з вогнем Михайло вважає останнім засобом у своїй роботі. Основне — роз'яснювальна, профілактична робота серед населення, особливо серед школярів. Тим-то старшого лейтенанта можна часто бачити в школах, на заводах, фермах. За три роки роботи Михайло детально вивчив усі важливі народногосподарські об'єкти з точки зору пожежної безпеки, намітив план дій підрозділу на випадок пожежі, разом з інспекторами докладася всіх зусиль, щоб звести до нуля саму можливість її виникнення.

Є перші результати. Якщо 1974 року в районі було 50 пожеж, 1975 року — 49, то вже торік — лише тридцять три.

Дається це нелегко. Михайло пригадав випадок, який «досі не йде з пам'яті».

— Три роки тому, коли я тільки почав працювати в районі, в одній із сімей с. Петрового від вогню за-

гинула дитина. Батьки залишили без нагляду чотирьохрічну дівчинку і немовля. Дівчинка стала гратися сірниками і підпала дитячу постіль. Пожежні швидко загасили полум'я, але врятувати немовля вже було неможливо.

Та через деякий час знову пожежа в Петровому, з подібної ж причини — дитячої бездоглядності. Правда, дитину, яка бавилася газом, пощастило на цей раз врятувати.

— Знаєте, — каже Ховайба, — не так було б гірко, якби після першого випадку ми не обišли кожен хату в селі, якби ми не роз'яснювали, не наполювали, не попереджували...

Згадаймо й ми: чи завжди прислухаємось до слів інспектора пожежної охорони? Чи не здається нам іноді, що йдеться про загальновідомі речі?

А ось іще приклад. У селі Розумівці Олександрівського району В. П. Куценко залишив без нагляду чотирьохрічного сина. Той став гратися сірниками, підпалив будинок. І тільки завдяки мужності та відвазі молодого інженера місцевого колгоспу «Зоря комунізму» Петра Кравченка, що був неподалік, життя Сашка Куценка врятували.

«Виручають» нас пожежні й добровольці.

Покласти на них можна... Так кажуть про людей, які не піддає складній ситуації, не розгубиться, коли треба врятувати потерпілого, не залишити товариша в біді...

А ми, ми самі що робимо для того, щоб допомогти їм у нелегкій роботі, щоб запобігти пожежі?

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Події, факти, коментар

Хто і чому
переговорює
«дитину»

У Сполучених Штатах триває час ведення своєрідних змагань між Білим домом і конгресом: хто більше піклується про «оборону» і, отже, хто більше виділить коштів Пентагону.

Свої передвіборні обіцянки про скорочення воєнних витратів на 5-7 мільярдів доларів адміністрація змінила на зобов'язання збільшувати їх щороку на 3 проценти. Конгрес не тільки затверджує запрошені суми, а й щедро додає асигнувань.

У результаті воєнний бюджет зростає небувалими темпами. Цього року він уже майже досяг 130 мільярдів доларів, а наступного фінансового року збільшиться ще не менш як на 8-9 мільярдів. Проте, як повідомляє «Нью-Йорк таймс», голова об'єднаного комітету начальників штабів США генерал Д. Джоунс заявив, що збройні сили віддають перевагу більш значущому зростанню бюджету — на чотири, а краще на п'ять процентів.

Щодо конгресу, то він благословляє збільшення воєнних витрат, «щоб Пентагон міг розробляти і розгорнути нові системи стратегічної зброї». Навіть ратифікацію Договору ОСО-2 деякі сенатори, як відомо, поставили в залежність від 5-процентної надбавки до воєнного бюджету.

І раптом сталося щось несподіване: той же генерал Джоунс заявив, що «модні види зброї, такі, як нові бомбардувальники стратегічного призначення та ракети, не потребують додаткових асигнувань... А голова підкомісії по асигнуваннях на оборону Джозеф Алдаббо сказав в інтерв'ю, що у фінансовій системі Пентагону зв'язані, іншими словами, зали-

шилися без руху 20 мільярдів доларів, виділених конгресом. «Ми вже маємо повний арсенал ракет, — уточнив він, — ми кладемо мільярди доларів у створення ракет «МХ», судноверфі вже завантажені на повну потужність, будівництвом військових кораблів, які повністю забезпечені асигнуваннями. Я просто не знаю, що робитимуть з такою великою кількістю додаткових грошей».

Цю думку підтверджує й директор адміністративно-бюджетного управління Джеймс Макінтайр. Він вважає, що немає таких життєво важливих воєнних програм, яким не вистачило асигнувань по бюджету на 1980-й і навіть по бюджету, що готується на 1981 рік.

Такі відверті визнання викликали деяке роздратування у конгресменів. «Ми, нулою місяця військові зазначили нам, що співвідношення стратегічних сил погіршується, — сказав представник конгресу, — а інші воїни кажуть нам, що коли їм дадуть додаткові гроші, то вони передбачають витрати їх на інші речі».

Не важко обдурити того, хто хоче бути обдуреним. Уже не вперше військове відомство США, м'яко кажучи, не дуже вже обережно ставиться до правди, домагаючись дедалі більших і більших асигнувань. Однак міф про «радянську воєнну загрозу», про шібіто зростаючу перевагу стратегічних, та й інших радянських озброєнь продовжує залишатися доводом, котрим задовольняються деякі законодавці на Капітолійському пагорбі, санкціонуючи чергове збільшення воєнних витрат.

С. КОЗЛОВ,
військовий оглядач АПН.

ЖИТТЯ
МОЛОДІ
ЗА РУБЕЖЕМ

Гавана

Велика група випускників Вищого інституту медичних наук Гавани надіслала листа першому секретареві ЦК Компарти Куби, Голові Державної Ради і Ради Міністрів республіки Фіделю Кастро. У своєму посланні молоді спеціалісти висловили глибоке бажання вирушити в Нікарагуа, щоб внести свій вклад у відбудову цієї зруйнованої країни.

Ми повністю підтримуємо інтернаціоналістський характер зовнішньої політики нашої партії, говориться в листі, й готові ділом відповісти на заклик Ф. Кастро подати допомогу героїчному нікарагуанському народові. Як відомо, в Нікарагуа вже перебувають десятки кубинських медиків. Вони працюють у госпіталах і лікарнях Манагуа, Леона, Матагальпи й інших міст, населених яких дуже постраждали в результаті паразитарних бомбардувань авіацією Сомоси.

Бонн

Згідно з даними міністерства у справах молоді, сім'ї та охорони здоров'я ФРН, кількість правоохоронців серед молоді в Німеччині від 14 до 17 років за період з 1971 року по 1977 рік зросла на 14 процентів, а в віці 18 до 20 років — на 9 процентів. Основними причинами цього є, на думку демократичної преси, масове безробіття, соціальні нерівності, нестача житла, пропаганда насильства з екрана телевізора.

Аддіс-Абеба

Зробити країну процвітаючим краєм, де не буде місця голоду, злиднім, хворобам, нещастю — таким бачить сасе завданням молоді Ефіопії.

Юнаки і дівчата, які становлять 43 проценти населення країни, активно включилися у боротьбу за доторінні соціально-економічні перетворення. Славною традицією серед студентської молоді стало проведення третього «трудового семестру».

Тепер головне завдання прогресивної молоді Ефіопії — об'єднання в загальнонаціональну асоціацію. Створення такої організації, на думку молодіжної преси, стане великим кроком по мобілізації зусиль молодого покоління Ефіопії на втілення в життя програми побудови нового суспільства.

Богота

Тут відбувся пленум ЦК Комуністичної молоді Колумбії. З доповіддю на ньому виступив генеральний секретар ЦК цієї організації Хайме Найдесо. Він нагадав на важливість таких завдань, що стоять перед юнаками і дівчатами країни, які боротьба за демократичні права і свободи, участь у настанні 1980 року по виборах до місцевих органів влади — муніципальних рад і асамблеї департаментів, посилення руху солідарності з народом вільної Нікарагуа.

Пленум прийняв привітання на адресу народів Нікарагуа і В'єтнаму. (ТАРС).

Борис Степанов — технік-будівельник, а ще — гітарист художньої агітбригади колгоспу імені Мічурина Новгородківського району. На знімку: Борис СТЕПАНОВ.

Фото І. КОРЗУНА.

Прочитайте ці книги

До магазину № 10 обліготоргую надійшли нові видання художньої літератури:

АЛІМЖАНОВ А. Суєнір із Отара. Роман. Переклад з російської. К., «Дніпро», 1979. 271 стор. («Скарбниця зарубіжної літератури»). Ціна 1-10.

З малечого аулу Астуги, що загубився в передгір'ях Джунгарського Алатау, герої роману впевнено виходять у великий світ, щоб пізнати час, шукати шляхів дальшого оповіщення рідного аулу і набувати знань, культури, таких необхідних народом. За цей твор автор удостоєний Державної премії Казахської РСР імені Абая та міжнародної премії Джавахарлала Неру.

ДАНГУЛОВ Сава. Кузнечий міст. Роман. Книга друга. Переклад з російської. К., «Дніпро», 1979. 447 стор. Ціна 1-80.

Друга книга роману Сава Дангулова «Кузнечий міст» — продовження розповіді про складну й нелегку роботу радянських дипломатів під час Великої Вітчизняної війни. Події відбуваються 1943 року, коли в ході війни настав вирішальний перелом. Письменник показує, що перемога радянського народу вирішувалась не тільки на поліх бити, а й за столами дипломатичних переговорів. Друга книга читається як самостійний твір.

ПЕСКОВ Василь. Люди, яких пам'ятаю. Нариси. Київ, «Веселка», 1978. 143 стор. Ціна 45 коп.

Усе, що є на нашій землі прекрасного, створено добримі руками людей. І самі люди, працюючи, спілкуючись із рідною природою, стають добрішими, благороднішими. Надруковані в цій книжці на-

рисні відомого журналіста, лауреата Ленінської премії Василя Пескова розповідають про людей різних прекрасних професій — космонавтів, хіміків, учителів, оленярів, мисливців.

СИДОРЯК Микола. Довірники. Роман. К., «Радянський письменник», 1979. 325 стор. Ціна 1-30.

Цей роман присвячено боротьбі трудящих Закарпаття під проводом комуністів за возз'єднання краю з Радянською Україною. В центрі подій — учасники гірського робітничого селіща Велика Грива. Тут у вирі класової боротьби за часів буржуазної Чехословаччини героїни проходять складний шлях духовного зростання. Їм, людям чесним, відкриваються соціальні істини, що й приводять їх на бік трудового народу, який на чолі з комуністами, своїм довірянням, бореться проти соціального й національного гноблення.

Л. БЕЛЯЕВА,
завідуюча магазином.

СВЯТО КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ
ЕКВАДОРУ

ГВАЯКІЛЬ. З великим успіхом нещодавно пройшло тут свято з нагоди 50-ї річниці утворення перших організацій комуністичної молоді Еквадору. Тисячі юнаків і дівчат, які приїхали в Гваїякіль з усіх кінців країни, взяли участь у політичних дискусіях, а також у великому фестивалі культури і мистецтва, присвяченому цій знаменній події.

Від імені ЦК Комуністичної партії Еквадору присутній сердечно поздоровив генеральний секретар КПЕ П. Саал.

Виступаючи перед учас-

никами свята, генеральний секретар комуністичної молоді Еквадору У. Аларкон особливо сказав на перозначний зв'язок між виникненням у 1929 році перших осередків молодих комуністів країни і революційною діяльністю на народних Латиноамериканській Великій Жовтневої соціалістичної революції. Він також відзначив, що героїчні діла славного Ленінського комсомолу Радянської країни були завжди надихаючим прикладом для еквадорської молоді.

Говорячи про сьогоднішній діла передового загону молоді Еквадору, У. Аларкон підкреслює, що, як і протягом усієї його істо-

рії, молоді комуністи рішуче виступають у перших рядах неспародної боротьби, озброєної робітничим класом, проти імперіалізму й олігархії, за торжество демократії і соціалізму. Тільки цей шлях підкреслює він, може забезпечити прийдешній прогресивний розвиток країни: спільне майбутнє, вільне від експлуатації та злиднів. Саме на цьому шляху, який створює умови для небувалого розвитку фізичних і духовних сил людини, народи великого Радянського Союзу та інших соціалістичних країн досягли прагнучих успіхів у всіх сферах життя.

(ТАРС)

„ШАХТАР“ — „КОЛОС“ — 0:0

У черговому матчі чемпіонату України серед колективів фізкультури олександрійський «Шахтар» приймав на своєму стадіоні лідера четвертої зони — «Колос» із Павлограда. Дніпропетровська команда не змогла взяти реванш за поразку в першому колі. Бурхливий початок з обох боків атаками обидва відомі гравці виграли гру. Справді, гострі моменти виникали то біля одних, то біля інших воріт.

У першій половині м'яч відзначився олександрієць Валентин Волков, але його удари не досягли цілі. Героєм другого тайму був голкіпер грізних Микола Понський. Він двічі ліквідував небезпечну ситуацію. Матч закінчився нульовою нічиєю. Суперники записали у свої активи по одному очку.

В. ШАБАЛІН.

БУДЕ ФУТБОЛЬНА ЗМІНА?

Місцевим любителям футболу відомо, що «хвіст» кировоградської «Зірки» є відсутність повноцінного резерву. Як тільки команда в ході ігрового сезону зазнає втрат, вона різко здає позиції. Ця «хвороба» перетворилася в хронічну: кілька останніх років команда у високому темпі починала чемпіонати, виходила в лідири, а на кінець сезону опускалася в турнірній таблиці на 5-7 сходинки нижче. Причина та ж: когось із гравців запросили в колективні першість або в іншу лігу, хтось сам пішов з команди, а заміни немає.

Потім усе починалося за відомим стандартом. У зимку команда поповнювалася новими гравцями, причому в основному запрошували з інших областей. Відсутність місцевих молодих кадрів призводило до парадоксів. Щоб мати у своєму складі двох гравців віком до 18 років (це — обов'язкова умова для команд другої ліги), керівники «Зірки» нині запросили Олега Твердохлеба з Молдавії. Звичайно, ніхто не проти здібного «імпортного» гравця. Але зроблено це в даному разі не від хорошого життя, це вимушений хід: на місці не знайшлось (або не знайшли) юнака, щоб заповнити прогалину.

Три роки тому Кіровоградську ДЮСШ № 2 перетворили в спеціалізовану дитячо-юнацьку спортивну школу із завданням готувати резерви для великого футболу. Назва школи,

СКА — «Зірка» — 3:0

У тридцятomu турі першості серед команд другої ліги «Зірка» у Львові зустрічалася з місцевими армієцями. Господарі відразу захопили ініціативу, і гра йшла переважно на половині поля гостей. В першому таймі голкіперів кировоградців Валерію Музичуку тричі довелося виймати м'яч із сітки своїх воріт. Арміїці добились переконливої перемоги — 3:0, узявши реванш за поразку в першому колі — 1:3.

Інші матчі закінчилися так: «Авангард» (Ровно) — «Новатор» (Жданов) — 3:0, «Торпедо» (Луцьк) — «Харків» (Харків) — 1:0.

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ

	І	М	О
1. «Колос» (Н.)	30	45-24	43
2. СКА (К.)	30	39-19	42
3. «Авангард»	30	56-22	41
4. СКА (Л.)	30	41-24	40
5. «Буковина»	30	41-23	39
6. «Спартак»	30	37-22	37
7. «Кривбас»	30	48-30	37
8. «Кристал»	30	38-25	36
9. «Новатор»	30	35-31	31
10. «Зірка»	30	31-29	30
11. «Колос» (П.)	30	28-34	30
12. «Суднобудівник»	30	30-34	30
13. «Торпедо»	30	32-46	29
14. «Атлантика»	30	33-41	27
15. «Дніпро»	30	25-32	27
16. «Фрунзенець»	30	33-39	26
17. «Десна»	30	28-40	26
18. «Поділля»	30	32-45	25
19. «Говерла»	30	24-36	25
20. «Автомобіліст»	30	18-30	22
21. «Шахтар»	30	35-51	20
22. «Ниса»	30	24-32	19
23. «Металург»	30	23-60	14

звичайно, гучна, але бази для її виправдання не підвели. Школа мала у своєму розпорядженні лише футбольне поле, не було спортивного залу для про-

ходили в місті Золочеві Львівської області. Юні кировоградці виграли у збірної Одеської області (2:0), Дніпропетровської (1:0), звели вичиню матчі із харків'янами і тернопільцями і програли лише івано-франківській збірній (1:2).

Пабравни мість очок, кировоградська команда вперше стала срібним призером у республіці. За оцінкою старшого тренера команди В. Г. Ступака, всі хлопці грали з ентузіазмом, з повною віддачею, з бажанням перемогти.

Директор школи Ю. Г. Казанський оптимістично оцінює найближче майбутнє.

Перший успіх наших хлопців не випадковий, — каже він. — Завдяки турботам партійних і радянських органів, обласного відділу народної освіти в грудні минулого року школі було піднесено чудовий подарунок — зимовий спортивний зал розміром 36х18 метрів. Таким чином, створено добрі умови для проведення повноцінного навчального процесу як у літній, так і в зимовий період.

І ще одна обставина відкриває великі перспективи. Цього року вихованці школи вперше візьмуть участь у розширеній першості країни серед команд СДЮСШ і груп підготовки молодих футболістів при колективах майстрів, який проходить за формулою «осінь-весна». Незалежно від перших результатів участі в цих змаганнях, вони принесуть величезну користь, бо багатіть наших хлопців досвідом поєдинків із сильнішими суперниками, підвищать тактичний і технічний рівень юних футболістів.

М. ОРЛЮК.

ФУТБОЛ

ВІВТОРОК

4 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — До Міжнародного року дитини. «Колос» збірний. 10.50 — Концерт ансамблю скрипалів. По закінченні — новини. 11.50 — «Посвята». 12.00 — «Діалог». 12.15 — В. Золотухін. Симфонія № 2 «Діалог». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм. 16.00 — «Нам сад». 16.30 — «Твоя лєнінська бібліотека». «Завданням спідок молоді». 17.15 — Концерт молодих колективів Волинського театру опери та балету. 17.45 — «Відгук нїсїсї. сурмачі». 18.15 — «Пісні повідомляють». (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Удосконалюючи механізм господарювання». 19.15 — «Пісня далеча і близька». 20.05 — Док. телефільм «Про лєнінську політику». «Паліт з піднесеної». 21.00 — «Час». 21.35 — «Фестивалі, конкурси, концерти... У перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00

Новини. 10.15 — «Наука — виробництво». 10.45 — До 40-річчя поз'єднання західноукраїнських земель з Радянською Україною. Я. Галан. «Гори димлять». 11.30 — Маленький концерт. 11.40 — «Шляхний екран». 10 клас. Українська література. 12.15 — Концерт колективів Кіровоградського державного академічного театру опери та балету ім. Малидибаєва. 15.55 — Док. фільм. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Концерт дитячого ансамблю «Лїлїя». Палацу культури будівельників. 17.00 — Соціальний портрет колективу виробничого об'єднання «Дніпрошина». Передача 2. 17.30 — Грає лауреат міжнародних конкурсів Валентин Бродський. (Сирічка). 18.00 — «До висот професії». (Репортаж з Київського нахашко-металургійного технікуму). 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Міжнародний турнір хокею на призи газети «Советский спорт». «Сокіл» (Київ) — збірна Польщі. 1 і 2 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародний турнір з хокею на призи газети «Советский спорт». «Сокіл» (Київ) — «Салават Юлаєв» (Уфа). 1 і 2 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародний турнір з хокею на призи газети «Советский спорт». «Салават Юлаєв» (Уфа). 3 період. 22.10 — Телефільм «Осінні грози». 1 серія. По закінченні — новини.

СЕРЕДА

5 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — Мультифільм. 9.30 — «На тайгових вітрах». 10.50 — «Клуб кіноподорожі». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До Міжнародного року дитини. Док. телефільм «Труд дитини». «Сьогодні у світі». «Початок». 15.45 — «Розповіді про ху». «Гармонія» дитячий філармонії. 17.00 — Д. Фурманов. «Чайка». 13.45 — Виступ дитячого хору телебачення і радіо. Народної Республіки Болгарії. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Міжнародна зустріч з футболу: збірна СРСР — збірна ІІДР. В перерві — «День за днем». (К-д). 21.00 — «Час». 21.35 — Венік поезії С. Острового. У перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 14.20

Фільм «Чайка». 15.55 — Док. фільм. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Фільм-концерт «Російські романи». 16.35 — «Вахта в рожах». На овочевих плантаціях Буковини. 17.00 — Соціальний портрет колективу виробничого об'єднання «Дніпрошина». Передача 3. 17.30 — «Знай, люби, бережи». Юнація про збірний лікарський рослин. 18.00 — «Народні таланти». 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — «Сонце у вітрах». Кіноархів. 20.00 — Концерт Грини Попаровської. 20.45 — «На добра-

ніч діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Кінопоказ «Велика Вітчизняна». Фільм 2-й. «Вігва за Москву». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

6 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — «Відгук нїсїсї. сурмачі». 9.35 — Фільм «На тайгових вітрах». 2 серія. 10.50 — Концерт ансамблю скрипалів. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм. 15.35 — «Російська мова». 16.05 — «Шахова школа». 16.35 — «Посвята». Е. Батрицький. 17.20 — Концертний зал телестудії «Орля». 18.05 — «Наука — виробництво». Передача про творчі зв'язки дослідної сільськогосподарської станції з господарствами у підвищенні врожайності зернових культур. (К-д). 18.30 — «У кожному малюнку — сонце». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина і закон». 19.55 — Виступ вокально-інструментального ансамблю «Синій птах». 19.55 — Телефільм «За все у відповіді». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Очевидне і несподіване». 22.10 — «Сьогодні у світі». 22.25 — М. Мусоргський. «Картинки з виставки».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00

Новини. 10.15 — Ляльковий вистав «Кішчїні дім». 11.10 — Фільм «Р. В. Р.». 12.00 — Програма док. фільмів. 13.00 — До 35-річчя визволення України від фашистських загарбників. «Діти славних». Генерал Ватутін. 15.55 — Док. фільм. «Срібний дзвіночок». 16.20 — «Осінній лан України». 16.50 — Концерт інструментальної музики. 17.20 — Соціальний портрет колективу виробничого об'єднання «Дніпрошина». Передача 4. 17.50 — Зустріч симфонічна музика. 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Міжнародний турнір з хокею на призи газети «Советский спорт». «Сокіл» (Київ) — «Салават Юлаєв» (Уфа). 1 і 2 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародний турнір з хокею на призи газети «Советский спорт». «Салават Юлаєв» (Уфа). 3 період. 22.10 — Телефільм «Осінні грози». 1 серія. По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

7 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — Концертний зал телестудії «Орля». 9.50 — Фільм «Дорога на Рибені». 11.20 — Док. телефільм. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До дня проголошення ІІДР. Кінопрограма. 15.20 — «Історія об'єднаного мистецтва». 15.45 — «Народні мелодії». 16.00 — «Різдва пригода». 16.30 — Концерт. 17.10 — Док. телефільм «Все починається з дитинства». 18.30 — «День за днем». (К-д). 18.40 — Оголошення. (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Харків-Гол. 40 років тому». 19.35 — «Дорога пам'яті». До 35-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників. 19.55 — Телефільм «За все у відповіді». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт лауреатів фестивалю естрадної пісні в Союзі. В перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00

Новини. 10.15 — Видання «Музична Україна — чигама». 10.45 — «Екран молодих». «Голоси за професією». 11.15 — Телефільм «Становлення». 11.40 — «Шляхний екран». 6 клас. Основи Радянської держави і права. 12.10 — Телефільм «Осінні грози». 1 серія. 15.55 — Док. фільм. «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Рік четвертий ударний». 16.45 — Маленький концерт. 17.00 — Соціальний портрет колективу «Дніпрошина». Передача 5. 17.30 — Фільм-концерт «Музичні барви». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — «Ідейність господарювання». 3 досвіду роботи білоцерківських хлібів. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — До 35-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників. «Дорогами слави». Перший Український фронт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародний турнір з

хокею на призи газети «Советский спорт». «Сокіл» (Київ) — збірна Польщі. 3 період. 22.10 — Телефільм «Осінні грози». 2 серія. По закінченні — новини.

СУБОТА

8 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — Виступ вокально-інструментального ансамблю «Верасні». 9.25 — «Умлі руки». 9.55 — «Діалог, батьки». 10.25 — «Фізкультура і спорт в образотворчому мистецтві». 10.55 — «Ранкова пошта». 11.25 — «Рух без небезпек». 11.55 — Концерт оркестру російських народних інструментів. Веселого радіо. 12.45 — «Здоров'я». 13.30 — Тираж «Спортлото». 13.45 — «Коло читань». 14.30 — Новини. 14.45 — «Веселка». III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. ЧССР. 15.20 — Фільм для дітей. «Веселі історії». 16.35 — Мультифільм. 17.05 — «У світі тварин». 18.05 — «Пісня-79». 18.30 — До національного свята болгарського народу — Дня свободи. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародний турнір з хокею на призи газети «Руде право»: збірна СРСР — збірна Канади. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00

Новини. 10.15 — Концерт. 11.00 — Телеархів «Болгарський поет Христо Смирненський». 11.30 — К. Молдабаєв. Г. Окунов. «Веселі дитини». Вистава Кіровоградського театру опери та балету ім. Малидибаєва. 13.05 — Загальнонаціональне свято Болгарії — День свободи. 13.55 — «Залюбки мис». 14.05 — «Народні Дружби». 14.50 — «На головній виставі республіки». 15.20 — «Кіномажор». 16.35 — Кубок СРСР з подолання спорту. 17.20 — «Сатиричний об'єкт». 17.45 — Телеурнір «Сонячні кларнети». 19.05 — «Актуальна камера». 19.30 — Кінопоказ «Велика Вітчизняна». Фільм 3. «Блокада». Ленінград. 20.20 — Симфонічна музика. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «П'ять хвилин на роздум». По закінченні — новини.

В. о. редактора
В. СТУПАК.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Почалась передплата на газету і журнали на 1980 рік.

Не забудьте передплатити і свою обласну молодіжну газету «Молодий комунар».

Передплата ціна на рік — 2 крб. 40 коп.

Індекс 61197.

Передплату можна сформувати в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листоноші чи громадських розповсюджувачів преси.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.
На українською мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.